

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/228/2017
Identifikačné číslo spisu: 6616215060
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Emil Franciscy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6616215060.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu G., bývajúceho v L., zastúpeného JUDr. Radkom Petruňom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Tehelná č. 189, proti žalovanému I., advokátovi so sídlom vo V., o zaplatenie 1 590,08 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 12 C 213/2016, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. júla 2017 sp. zn. 17 Co 216/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Rozsudkom z 2. mája 2017 č. k. 12 C 213/2016-132 Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 590,08 € s 5% ročným úrokom z omeškania od 6. septembra 2016.

2. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) odmietol uznesením z 31. júla 2017 sp. zn. 17 Co 216/2017.

2.1. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že napadnutý rozsudok bol žalovanému doručený 10. mája 2017, lehota na podanie odvolania podľa § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) mu začala plynúť 11. mája 2017 a jej posledný deň pripadol na 26. mája 2017, ktorý bol riadnym pracovným dňom. Žalovaný podal odvolanie osobne na súde prvej inštancie 23. mája 2017, neuviedol v ňom ale, z akých dôvodov považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolaním domáha (odvolací návrh).

2.2. Odvolací súd poukázal na § 365 ods. 1 CSP, ktorý vymedzuje odvolacie dôvody a tiež na § 365 ods. 3 CSP, podľa ktorého odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Konštatoval, že márnym uplynutím odvolacej lehoty stratil žalovaný možnosť doplniť dôvody odvolania. Doplnenie odvolacích dôvodov žalovaným po uplynutí lehoty na podanie odvolania (v danom prípade až 31. mája 2017) je bez právneho významu.

2.3. Odvolací súd uzavrel, že odvolanie odmietol podľa § 386 písm. d/ CSP z dôvodu, že pre vady

odvolania nebolo možné pokračovať v odvolacom konaní.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Podľa jeho názoru mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poprel, že by sa ako advokát pri vedení spisovej agendy alebo skartácii písomností dopustil voči žalobcovi konania, z ktorého je v danom prípade vyvodzovaná opodstatnenosť podanej žaloby. Prvoinštančný súd sa žalobou nemal vôbec meritórne zaoberať. Sudkyňa súdu prvej inštancie sa k nemu správala arogantne a nesprávne protokolovala priebeh pojednávania. Odvolací súd nemal záujem preskúmať jeho odvolanie po skutkovej ani právnej stránke. Z týchto dôvodov žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu poukázal na to, že žalovaný formálne podal dovolanie v zmysle § 420 písm. f/ CSP, v rozpore s § 431 CSP ale neozrejmil, konkrétne ktorú procesnú vadu zmätočnosti má na mysli. Podľa názoru žalobcu je dovolanie nielen neopodstatnené, ale tiež zmätočné, neurčité, nekonzistentné a absentujú v ňom dôvody, so zreteľom na ktoré považuje žalovaný napadnuté uznesenie za nesprávne. Navrhol preto, aby dovolací súd odmietol dovolanie podľa § 447 písm. d/ CSP.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 18/2018, 2 Cdo 165/2017, 3 Cdo 14/2017, 4 Cdo 157/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 67/2017 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Posúdenie, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1 Cdo 18/2018, 3 Cdo 42/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 8 Cdo 99/2017). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012).

8. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. V danom prípade žalovaný vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces.

10. Aj vo vzťahu k § 420 písm. f/ CSP (tak, ako v prípade ďalších väd zmätočnosti uvedených v § 420 CSP) platí, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil namietanej vady zmätočnosti; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (2 Cdo 8/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 73/2017).

11. Ustanovenie § 428 CSP ukladá dovolateľovi popri všeobecných náležitostiach podania uviesť v dovolaní, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). V zmysle § 431 ods. 1 CSP môže dovolateľ dovolanie prípustné podľa § 420 CSP odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Podľa § 431 ods. 2 CSP musí dovolací dôvod vymedziť uvedením (vysvetlením), v čom podľa jeho názoru spočíva táto vada.

12. So zreteľom na tieto ustanovenia považuje dovolací súd za osobitne potrebné zdôrazniť, že v danom prípade odvolací súd uznesením (ktoré dovolateľ nesprávne označil ako „potvrdzujúci rozsudok“, vo výroku ktorého „odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu“) odmietol odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. d/ CSP preto, lebo v odvolaní absentovali odvolacie dôvody a tieto dôvody nedoplnil žalovaný počas plynutia odvolacej lehoty.

13. S prihliadnutím na podstatu záveru odvolacieho súdu, na ktorom založil svoje rozhodnutie, by vyššie uvedeným ustanoveniam CSP zodpovedalo dovolanie, v ktorom by dovolateľ uviedol, v čom konkrétne mu procesný postup súdu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Dovolací súd posudzoval podané dovolanie podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP).

15. Žalovaný v prvej časti dovolania poprel dôvody (opodstatnenosť) žaloby a spochybnil vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Táto časť dovolania sa netýka procesného postupu súdu, ale právneho posúdenia veci. Nesprávne právne posúdenie veci nezakladá však procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (R 24/2017).

16. V ďalšej časti dovolania sa žalovaný kriticky vyjadril o správaní sudkyne súdu prvej inštancie a spôsobe protokolovania priebehu pojednávania. Zo spisu nevyplýva opodstatnenosť tejto argumentácie. Dovolací súd poznamenáva, že nesprávnosť protokolácie priebehu konania nenamietol žalovaný v odvolaní.

17. Podľa názoru žalovaného nemal odvolací súd dostatok záujmu zaoberať sa jeho odvolaním. Pokiaľ žalovaný dospel k tomuto presvedčeniu, mal v dovolaní konkretizovať, v čom (v akom procesne nesprávnom postupe súdu) sa ním tvrdený nezáujem navonok procesne prejavil, to znamená, ktoré ustanovenie zákona odvolací súd porušil a čím mu znemožnil realizáciu jeho procesných oprávnení do tej miery, že došlo až k zásahu do jeho práva na spravodlivý súdny proces. Takéto odôvodnenie (vysvetlenie) ale v dovolaní žalovaného absentuje. Za argumentáciu, ktorá by prípadne mohla byť relevantná z hľadiska § 420 písm. f/ CSP, možno považovať nanajvýš tú jej časť, v ktorej žalovaný vytýka odvolaciemu súdu, že rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

18. K argumentácii dovolateľa, podľa ktorej mal odvolací súd vyhovieť jeho žiadosti a na prejednanie jeho odvolania nariadiť pojednávanie, dovolací súd poukazuje na § 385 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie len ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že odvolanie nemá náležitosti podľa § 363 CSP a pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať (§ 386 písm. d/ CSP), rozhoduje bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Odvolací súd

teda tým, že na prejednanie odvolania nenariadil v danom prípade odvolacie pojednávanie, nekonal spôsobom zakladajúcim procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

19. Z týchto dôvodov najvyšší súd procesne neprípustné dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

20. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.